

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 27ης Νοεμβρίου 2001 *

Στην υπόθεση C-208/99,

Πορτογαλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τους L. Fernandes, Â. Cortesão de Seíça Neves και από την P. Fragão, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από την A. M. Alves Vieira και P. Oliver, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο τη μερική ακύρωση των αποφάσεων της Επιτροπής C (1999) 543, C (1999) 544 και C (1999) 545, της 4ης Μαρτίου 1999, που καταργούν τις συνδρομές που χορηγήθηκαν στις επιχειρήσεις Belgravia L^{da}, Floreurop — Produtos Florestais L^{da} και Ordinal — Gestão de Investimentos L^{da},

* Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική.

αντιστοίχως, δυνάμει του τμήματος Προσανατολισμού του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από την F. Macken, πρόεδρο τμήματος, την N. Colneric, τους C. Gulmann, J.-P. Puissochet (εισηγητή) και B. Σκουρή, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano
γραμματέας: R. Grass

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

- ¹ Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου την 1η Ιουνίου 1999, η Πορτογαλική Δημοκρατία ζήτησε, δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, τη μερική ακύρωση των αποφάσεων της Επιτροπής C (1999) 543, C (1999) 544 και C (1999) 545, της 4ης Μαρτίου 1999, περί καταργήσεων των συνδρομών που χορηγήθηκαν στις επιχειρήσεις Belgravia L^{da}, Floreurop — Produtos Florestais L^{da} και Ordinal — Gestão de Investimentos L^{da}, αντιστοίχως, δυνάμει του τμήματος Προσανατολισμού του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) (στο εξής: από κοινού, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις)

- 2 Με την προσφυγή της, η Πορτογαλική Δημοκρατία ζητεί την ακύρωση των προ-σβαλλομένων αποφάσεων στο μέτρο που την ορίζουν, παράλληλα με τις οικείες επιχειρήσεις, ως αποδέκτρια των εν λόγω αποφάσεων.

Το νομικό πλαίσιο

Το κοινοτικό δίκαιο

- 3 Το άρθρο 192 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 256 ΕΚ) ορίζει τα εξής:

«Οι αποφάσεις του Συμβουλίου ή της Επιτροπής που επιβάλλουν χρηματική υπο-χρέωση εις βάρος προσώπων, εκτός των κρατών, είναι τίτλοι εκτελεστοί.

Η αναγκαστική εκτέλεση διέπεται από τις διατάξεις της πολιτικής δικονομίας που ισχύει στο κράτος, στην επικράτεια του οποίου γίνεται. Ο εκτελεστήριος τύπος περιγράφεται, μετά έλεγχο της γνησιότητας μόνο του τίτλου, από την εθνική αρχή που ορίζει η κυβέρνηση του κράτους μέλους για τον σκοπό αυτόν και την οποία γνωστοποιεί στην Επιτροπή και στο Δικαστήριο.

Ο ενδιαφερόμενος, κατόπιν αιτήσεως του οποίου ετηρήθησαν οι διατυπώσεις αυτές, δύναται να επισπεύσει την αναγκαστική εκτέλεση κατά το εσωτερικό δίκαιο, απευθυνόμενος απευθείας στην αρμόδια αρχή.

Η αναγκαστική εκτέλεση αναστέλλεται μόνο με απόφαση του Δικαστηρίου. Ο έλεγχος όμως της κανονικότητας των εκτελεστικών μέτρων ανήκει στην αρμοδιότητα των εθνικών δικαστηρίων.»

- 4 Οι αποστολές και οι μορφές της παρεμβάσεως του ΕΓΤΠΕ ορίστηκαν με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2052/88 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1988, για την αποστολή των διαρθρωτικών ταμείων, την αποτελεσματικότητά τους και τον συντονισμό των παρεμβάσεών τους μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των άλλων υφισταμένων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ L 185, σ. 9), και με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 4256/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού 2052/88 σχετικά με το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Προσανατολισμού (ΕΕ L 374, σ. 25). Οι κανονισμοί αυτοί τροποποιήθηκαν με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2081/93 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1993 (ΕΕ L 193, σ. 5), και με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2085/93 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1993 (ΕΕ L 193, σ. 44), αντιστοίχως. Οι παρεμβάσεις του τμήματος Προσανατολισμού του ΕΓΤΠΕ σκοπούν, κυρίως, στην ενίσχυση και αναδιοργάνωση των γεωργικών δομών, καθώς και στην εξασφάλιση της ανασυγκροτήσεως της γεωργικής παραγωγής και στην προώθηση της αναπτύξεως συμπληρωματικών δραστηριοτήτων για τους αγρότες.
- 5 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφισταμένων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ L 374, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2082/93 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1993 (ΕΕ L 193, σ. 20, στο εξής: κανονισμός 4253/88), περιέχει στα άρθρα 23 και 24, τα οποία περιλαμβάνονται στον τίτλο VI σχετικά με τις χρηματοδοτικές διατάξεις, κανόνες που αφορούν τον δημοσιονομικό έλεγχο καθώς και τη μείωση, την αναστολή και την κατάργηση των συνδρομών.

Το εθνικό δίκαιο

- 6 Ο πορτογαλικός νόμος 104/88, της 31ης Αυγούστου 1988 (*Diário da República*, 1η σειρά, αριθ. 201, της 31ης Αυγούστου 1988), εκδόθηκε για την εφαρμογή του 192 της Συνθήκης. Ο νόμος αυτός ορίζει τα εξής:

«Άρθρο 1

Στην αρμοδιότητα του Υπουργείου των Εξωτερικών ανήκει ο έλεγχος της γνησιότητας των εγγράφων που προορίζονται για την εκτέλεση στην Πορτογαλία αποφάσεων οι οποίες αποτελούν εκτελεστό τίτλο και λαμβάνονται κατ' εφαρμογήν των συνθηκών περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και της συμβάσεως περί ορισμένων κοινών οργάνων των κοινοτήτων αυτών και οι οποίες, σύμφωνα με τις συνθήκες, δικαιολογούν αναγκαστική εκτέλεση.

Άρθρο 2

1. Τα έγγραφα των οποίων ελέγχθηκε και αποδείχθηκε η γνησιότητα, σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο, διαβιβάζονται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης στο Tribunal da Relação της περιφέρειας στην οποία έχει την κατοικία του ο εναγόμενος και η περιαφή του εκτελεστηρίου τύπου ανήκει στην αρμοδιότητα του προέδρου του εν λόγω Δικαστηρίου.

[...]

Άρθρο 3

Οι πράξεις εκτελέσεως διέπονται από τις εφαρμοστέες διατάξεις του κώδικα πολιτικής δικονομίας και κατά τόπον αρμόδιο για τη διενέργεια των πράξεων αυτών είναι το πρωτοδικείο που ορίζουν οι εν λόγω διατάξεις.»

Το ιστορικό της διαφοράς

- 7 Με την από 21 Ιουνίου 1993 απόφασή της C (93) 1606, η Επιτροπή χορήγησε συνδρομή δυνάμει του 8 του κανονισμού 4256/88 στην επιχείρηση Ordinal — Gestão de Investimentos L^{da}, μεγίστου ύψους 710 160 ECU, ενόψει της επιδοτήσεως ενός «πειραματικού σχεδίου επιδείξεως για την αξιοποίηση τριών μεσογειακών φυτών (μάραθο, βάλσαμο και μαϊντανός) διά της εξαγωγής αιθερίων ελαίων προοριζομένων για τη βιομηχανία τροφίμων».
- 8 Με την από 26 Νοεμβρίου 1993 απόφασή της C (93) 3403, η Επιτροπή χορήγησε συνδρομή της ίδιας φύσεως στην επιχείρηση Belgravia L^{da}, μεγίστου ύψους 972 342 ECU, ενόψει της επιδοτήσεως ενός «σχεδίου επιδείξεως για την εισαγωγή της καλλιέργειας της κράμβης».
- 9 Με την από 13 Σεπτεμβρίου 1996 απόφασή της C (96) 2211, η Επιτροπή χορήγησε συνδρομή της ίδιας φύσεως στην εταιρία Floreurop — Produtos Florestais L^{da}, μεγίστου ύψους 748 468 ECU, ενόψει της επιδοτήσεως ενός «σχεδίου επιδείξεως για την επιτάχυνση της διαφοροποιήσεως των καλλιεργειών στη Νήσο Μαδέρα διά της εισαγωγής παραγωγών που προορίζονται για τη φαρμακοβιομηχανία (tea tree oil)».

- 10 Επ' ευκαιρία επιτοπίων ελέγχων οι οποίοι διενεργήθηκαν από τις 26 Μαΐου έως 5 Ιουνίου 1997 στις τρεις επιχειρήσεις που έλαβαν τις εν λόγω συνδρομές και οι οποίοι κατέληξαν σε προπαρασκευαστική συνεδρίαση με την πορτογαλική γενική επιθεώρηση οικονομικών, οι υπηρεσίες της Επιτροπής εντόπισαν πολλές παρατυπίες.
- 11 Κατόπιν των ελέγχων αυτών, η Επιτροπή απέστειλε σε εκάστη των τριών οικείων επιχειρήσεων έγγραφο το οποίο συνοδευόταν από σχέδιο αποφάσεως καταργήσεως της χορηγηθείσας συνδρομής και ζήτησε τη διατύπωση παρατηρήσεων. Οι πορτογαλικές αρχές έλαβαν αντίγραφο των εγγράφων αυτών καθώς και σημείωμα στο οποίο γινόταν μνεία της δυνατότητας των εν λόγω αρχών να διατυπώσουν παρατηρήσεις.
- 12 Καμία από τις οικείες επιχειρήσεις δεν διατύπωσε παρατηρήσεις εντός της ταχθείσας προθεσμίας.
- 13 Οι πορτογαλικές αρχές, επειδή θεώρησαν ότι κανένα πραγματικό ή νομικό στοιχείο δεν μπορούσε να θεμελιώσει την ευθύνη τους ή υποχρεώσεις εις βάρος τους, δεν έκριναν ούτε αναγκαίο ούτε σκόπιμο να διατυπώσουν παρατηρήσεις. Πάντως, κατόπιν των ελέγχων των υπηρεσιών της Επιτροπής, διενήργησαν οι ίδιες διάφορους ελέγχους, ιδίως φορολογικής φύσεως, σε σχέση με τις οικείες επιχειρήσεις.
- 14 Στις 4 Μαρτίου 1999, βάσει του άρθρου 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88, η Επιτροπή εξέδωσε τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, με τις οποίες κατάργησε τις συνδρομές που είχαν χορηγηθεί προηγουμένως στις τρεις οικείες επιχειρήσεις και ζήτησε την επιστροφή των ήδη καταβληθέντων ποσών. Συγκεκριμένα, ζητήθηκε από τις Belgravia L^{da} και Ordinal — Gestão de Investimentos L^{da}, καθώς και, ενδεχομένως, από τα πρόσωπα που ευθύνονται νομικά για τις οφειλές τους, να επιστρέψουν 680 640 ευρώ και 710 160 ευρώ αντιστοίχως. Δεδομένου ότι δεν είχε πραγματοποιηθεί καμία πληρωμή υπέρ της Floreurop — Produtos Florestais L^{da}, δεν της ζητήθηκε καμία επιστροφή.

- 15 Εκτός των οικείων επιχειρήσεων, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις ορίζουν την Πορτογαλική Δημοκρατία ως αποδέκτρια. Επ' ευκαιρία της κοινοποίησεως των αποφάσεων αυτών στις πορτογαλικές αρχές, η Επιτροπή ζήτησε από τον Πορτογάλο Υπουργό Εξωτερικών, με χωριστό υπόμνημα, την περιαφή του εκτελεστηρίου τύπου και την αποστολή στην Επιτροπή των αντιτύπων που έφεραν τον εκτελεστήριο τύπο.

Η προσφυγή

- 16 Με την υπό κρίση προσφυγή, η Πορτογαλική Δημοκρατία ζητεί τη μερική ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων, στο μέτρο που την ορίζουν ως αποδέκτρια.
- 17 Η Πορτογαλική Κυβέρνηση προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως προς στήριξη της προσφυγής. Ισχυρίζεται, αφενός, ότι η αιτιολογία είναι ανεπαρκής όσον αφορά τον εν λόγω ορισμό της ως αποδέκτριας, κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 190 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 253 ΕΚ). Διατείνεται, αφετέρου, ότι συντρέχει παράβαση των άρθρων 23, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, και 24 του κανονισμού 4253/88, στο μέτρο που ο ορισμός της ως αποδέκτριας αντιφάσκει με την έλλειψη οποιασδήποτε ευθύνης της Πορτογαλικής Δημοκρατίας όσον αφορά την επιστροφή των ποσών που καταβλήθηκαν στα πλαίσια των οικείων συνδρομών, λαμβανομένου κυρίως υπόψη του γεγονότος ότι η πρωτοβουλία και ο έλεγχος των επιδοτήσεων αυτών ανήκουν αποκλειστικά στην Επιτροπή. Η Πορτογαλική Κυβέρνηση προσθέτει ότι η υποχρέωση περιαφής του εκτελεστηρίου τύπου στις προσβαλλόμενες αποφάσεις την οποία υπέχει η Πορτογαλική Δημοκρατία από το άρθρο 192 της Συνθήκης είναι εντελώς ανεξάρτητη από το γεγονός ότι οι αποφάσεις αυτές την ορίζουν ως αποδέκτρια.
- 18 Η Πορτογαλική Κυβέρνηση ισχυρίζεται, επιπλέον, ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία δεν υποχρεούται, δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ και της ιδιότητάς της του προνομίου διαδίκου, να αποδείξει ότι έχει έννομο συμφέρον για την άσκηση προσφυγής ακυρώσεως και ότι, εν προκειμένω, προσβάλλει πράξεις οι οποίες την όρισαν ρητώς ως αποδέκτρια.

Επί του παραδεκτού της προσφυγής

- 19 Χωρίς να προβάλλει ρητώς ένσταση κατ' εφαρμογήν του άρθρου 91 του Κανονισμού Διαδικασίας και χωρίς να αμφισβητεί την ιδιότητα της Πορτογαλικής Δημοκρατίας ως προνομιούχου διαδίκου, η Επιτροπή αμφισβητεί ότι έχει έννομο συμφέρον ή δικονομικό συμφέρον και ζητεί, κατά κύριο λόγο, να κριθεί απαράδεκτη η προσφυγή. Κατά την Επιτροπή, για να μπορεί η Πορτογαλική Δημοκρατία να ζητήσει παραδεκτώς την ακύρωση του ορισμού της ως αποδέκτριας των προβαλλομένων αποφάσεων, θα πρέπει οι αποφάσεις αυτές να παράγουν έννομες συνέπειες ως προς την ίδια.
- 20 Αυτό όμως δεν συμβαίνει όπως εκθέτει η Επιτροπή στην επί της ουσίας επιχειρηματολογία της. Η Επιτροπή εκφράζει συναφώς τη συμφωνία της με την Πορτογαλική Κυβέρνηση ως προς το γεγονός ότι για τις επίμαχες επιδοτήσεις και τον έλεγχό τους ευθύνεται αποκλειστικά η Επιτροπή, χωρίς να είναι δυνατόν να στοιχειοθετηθεί η ευθύνη του κράτους μέλους. Δεδομένου ότι η Πορτογαλική Κυβέρνηση υποστήριξε ότι τα άρθρα 23 και 24 του κανονισμού 4253/88 δεν της επιβάλλουν εν προκειμένω καμία υποχρέωση, έπεται ότι δεν υφίσταται κανένα δικονομικό συμφέρον για την άσκηση προσφυγής. Το γεγονός ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία ορίστηκε ως αποδέκτρια οφείλεται σε πρακτικούς λόγους, λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης περιαφής του εκτελεστηρίου τύπου στις προσβαλλόμενες αποφάσεις και ενημερώσεως των πορτογαλικών αρχών για τη συνέχεια που θα δινόταν στην υπόθεση την οποία είχαν ήδη παρακολουθήσει υπό την ιδιότητα του «θεατή». Κατά συνέπεια, ο ορισμός της Πορτογαλικής Δημοκρατίας ως αποδέκτριας ουδόλως αντιφάσκει με τα άρθρα 23 και 24 του κανονισμού 4253/88.
- 21 Σύμφωνα με το άρθρο 92, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν το Δικαστήριο είναι προδήλως αναρμόδιο να επιληφθεί της προσφυγής ή όταν η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη, μπορεί, αφού ακούσει τον γενικό εισαγγελέα και χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία, να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη.
- 22 Είναι αληθές ότι το άρθρο 230 ΕΚ κάνει σαφή διάκριση μεταξύ του δικαιώματος ασκήσεως προσφυγής των κοινοτικών οργάνων και των κρατών μελών, αφενός, και των φυσικών και νομικών προσώπων, αφετέρου. Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου

αυτού δίνει, μεταξύ άλλων, σε κάθε κράτος μέλος το δικαίωμα να αμφισβητήσει, με προσφυγή ακυρώσεως, τη νομιμότητα των αποφάσεων της Επιτροπής, η άσκηση δε του δικαιώματος αυτού δεν εξαρτάται από τη δικαιολόγηση εννόμου συμφέροντος (βλ., μεταξύ άλλων, υπό την έννοια αυτή, την απόφαση της 23ης Φεβρουαρίου 1988, 131/86, Ηνωμένο Βασίλειο κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 905, σκέψη 6).

- 23 Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη δεν χρειάζεται να αποδείξουν ότι η πράξη της Επιτροπής την οποία προσβάλλουν παράγει έννομα αποτελέσματα έναντι αυτών για να είναι παραδεκτή η προσφυγή τους.
- 24 Πάντως, για να είναι δυνατή η άσκηση προσφυγής ακυρώσεως κατά πράξεως της Επιτροπής, η πράξη αυτή πρέπει να σκοπεί στην παραγωγή εννόμων αποτελεσμάτων (βλ., μεταξύ άλλων, τις αποφάσεις της 27ης Σεπτεμβρίου 1988, 114/86, Ηνωμένο Βασίλειο κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 5289, σκέψη 12· της 20ής Μαρτίου 1997, C-57/95, Γαλλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. I-1627, σκέψη 7, και της 6ης Απριλίου 2000, C-443/97, Ισπανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-2415, σκέψεις 27 και 28), έστω και αν, στην περίπτωση κατά την οποία την εν λόγω προσφυγή ασκεί κράτος μέλος, τα αποτελέσματα αυτά δεν χρειάζεται να αφορούν το ίδιο το προσφεύγον κράτος.
- 25 Εν προκειμένω, η Πορτογαλική Δημοκρατία ζήτησε την ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων μόνον κατά το μέρος που την ορίζουν αποδέκτρια. Είναι όμως προφανές ότι ο ορισμός αυτός δεν παράγει καμία αυτοτελή έννομη συνέπεια.
- 26 Πράγματι, κατ' αρχάς, οι υποχρεώσεις που υπέχει η Πορτογαλική Δημοκρατία όσον αφορά την ενδεχόμενη αναγκαστική εκτέλεση των προσβαλλομένων αποφάσεων και την περιαφή του εκτελεστηρίου τύπου απορρέουν άμεσα από το άρθρο 192 της Συνθήκης και δεν εξαρτώνται από τον ορισμό της Πορτογαλικής Δημοκρατίας ως αποδέκτριας των αποφάσεων αυτών. Τονίζεται συναφώς ότι πολλές αποφάσεις της Επιτροπής που συνεπάγονται την επιβολή χρηματικής υποχρεώσεως σε βάρος προσώπων εκτός των κρατών μελών, όπως οι αποφάσεις που επιβάλλουν πρόστιμα

βάσει των κανόνων περί ανταγωνισμού, δεν ορίζουν ως αποδέκτη το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου είναι εγκατεστημένα τα πρόσωπα αυτά. Τονίζεται επίσης ότι, εν προκειμένω, η Επιτροπή ζήτησε εν πάση περιπτώσει από τις πορτογαλικές αρχές, με χωριστό σημείωμα, την περιαφή του εκτελεστηρίου τύπου και ότι οι αρχές αυτές μπορούσαν κάλλιστα να ενημερωθούν για τις εξελίξεις της υποθέσεως χωρίς η Πορτογαλική Δημοκρατία να ορίζεται ρητώς ως αποδέκτρια των προσβαλλομένων αποφάσεων.

- 27 Άλλωστε, χωρίς να είναι αναγκαίο να κριθεί το ζήτημα ενδεχόμενης ευθύνης ή ενδεχομένων υποχρεώσεων της Πορτογαλικής Δημοκρατίας βάσει των άρθρων 23 και 24 του κανονισμού 4253/88 στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν αφορούν το ζήτημα αυτό και ότι, αν η Επιτροπή είχε την πρόθεση να διαπιστώσει την ύπαρξη παρόμοιας ευθύνης ή παρομοίων υποχρεώσεων, θα όφειλε να το πράξει με άλλες αποφάσεις που θα όριζαν την Πορτογαλική Δημοκρατία ως αποδέκτρια.
- 28 Επομένως, ο ορισμός, στις προσβαλλόμενες αποφάσεις, της Πορτογαλικής Δημοκρατίας ως αποδέκτριας είναι περιττός και δεν παράγει καμία αυτοτελή έννομη συνέπεια. Ως εκ τούτου, η προσφυγή πρέπει να κριθεί προδήλως απαραδέκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 29 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Η Επιτροπή ζήτησε να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα η Πορτογαλική Δημοκρατία, η οποία και ηττήθηκε. Πάντως, κατά το άρθρο 69, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα εφόσον συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι.

- 30 Εν προκειμένω, η Πορτογαλική Δημοκρατία παρακινήθηκε στην άσκηση της παρούσας προσφυγής λόγω του περιττού ορισμού της ως αποδέκτριας των προσβαλλομένων αποφάσεων, γεγονός το οποίο την παραπλάνησε ως προς τη σημασία του εν λόγω ορισμού. Επομένως, κρίνεται ότι κάθε διάδικος πρέπει να φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Λουξεμβούργο, 27 Νοεμβρίου 2001.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Η Πρόεδρος του έκτου τμήματος

F. Macken